

Publicerad 2007-04-07 17:44 av Ponkie

Det är tyst överallt... förutom här.

Nu är klockan alldeles för mycket.
Mörkret sträcker sej över staden och
alla har gått och lagt sej för länge sedan.
Alla förutom Fröken Panik och
hennes man Herr Ångest.

De är mitt uppe i en vild akt och
älskar hett i mitt bröst.
Ingenting jag gör kan släcka deras lust.

Deras vilda lek och höga stön får mitt huvud att
dunka och de skär upp mej inombords.
Jag vill bara få slut på den fruktansvärda
tortyren.

När den plågsamma akten väl är slut
så har de små syskonen Hat
och Sorg vaknat upp.
Arga och nyvakna sparkar och slår de.
Små, små barn bara somna om igen?
eras uppförande får mej att kvävas.
Min kropp är förlamad utav smärta
och jag ser numera suddigt.

Allt jag vill är att vagga de små
liven till söms igen... så allt kan bli
lugnt och tyst... som staden utanför!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ponkie med Poeter.se id #9564 innehar upphovsrätten